

каже, че сътъхнитъ другари. То отиде да ги повика и се завърна.

Прѣди да влѣзатъ въ колибата, попитаха го, като какъвъ човѣкъ е съ Кондю. То имъ каза: „никоги не е дохождалъ тукъ и го не познавамъ“. Подиръ малко Кондю съ другийтъ влѣзоха въ колибата при хъшовитѣ, които го питаха за непознатиятъ имъ. Той имъ каза, че е Илия Радювъ, и имъ расказа за избѣгванието му отъ сливенскиятъ затворъ. Няя вечеръ останаха да прѣнощуватъ въ колибата. На сутрината призори, отидаха на кашлата на Краставицата, дѣто прѣстояха него денъ, защото вали много снѣгъ.

Хъшоветѣ като прѣстояха на тъзи кашла отидаха на *Кутелка*. Една сутрина дойде при тѣхъ Василь Кавлака, който бѣше най-вѣрниятъ отъ пощата, и имъ каза да отидатъ на Св. Георгевата аязма, при Бармукъ, че ще имъ се каже нѣщо и ще имъ се занесе хлѣбъ. Тѣ потѣглиха на другийтъ денъ, рано, и отидаха на показанното мѣсто прѣди да сѣмне и отъ далечъ прѣдпазливо обглѣдаха да нѣма нѣкои скрити. Тогава привременниятъ имъ вѣйвода Илия Радювъ ги распорѣди да налягатъ и да причакватъ. Подиръ малко съглѣдаха, че идатъ двамина, дадаха имъ знакъ отъ далеко да се спрѣтъ да узнаятъ нѣмали други подиръ тѣхъ. (Хъшоветѣ и най-вѣрните си глѣдаха съ недовѣrie.) Съглѣданитѣ двамина бѣха: Нено и Петръ Бановъ дикиджийтъ, които отвикахѫ отъ хъшоветѣ само Кондю Ка-вржка и Илия Радювъ, като имъ дадаха: двѣ три риби, три четри хлѣбчата, едно стъкло ракия и едно пи-смо да го прочете Кондю на другитѣ, освѣнъ на Василь Желчовъ. Нено и другийтъ прѣди да се върнатъ въ градътъ, казаха на сѫщите, да глѣдатъ да станятъ нѣкого изъ между си да убие Василя, когото